

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2To/4/2018                     |
| Identifikačné číslo spisu: | 9517100237                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.04.2018                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martin Piovartsy         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2018:9517100237.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovaného M. I. a spol. pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného M. I. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 10. januára 2018, sp. zn. BB - 5T/14/2017 na verejnom zasadnutí 24. apríla 2018 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. I. sa z a m i e t a.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 10. januára 2018, sp. zn. BB - 5T/14/2017 bol obžalovaný M. I. v bode 1/ uznaný za vinného z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. a obžalovaný Y. G. v bode 2/ z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ M. I.

dňa 03. decembra 2016 v rodinnom dome v obci W. I.. XX, okres X. S., najprv pre seba od Y. G. pýtal peňažnú sumu vo výške 10.000 Eur za to, že mu svojim dosahom vybaví u regionálneho obchodného zástupcu H. K., a. s. I. F. A. S. O., aby táto s Y. G. v rozpore so svojimi povinnosťami uloženými najmä článkom VIII bod 12 písm. a), d) a článkom X bod 8 pracovnej zmluvy zo dňa 11. marca 2016, článkom II bod 1, článkom IV bod 1 Hodnotového systému zamestnanca H. K., a. s. I. F. A., uzatvorila v mene H. K., a. s. I. F. A. antedatovanú poistnú zmluvu, zakladajúcu poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla k motorovému vozidlu zn. Mitsubishi Pajero, VIN: Z., ev. č. X. a to konkrétne tak, aby dátum uzatvorenia poistnej zmluvy predchádzal poistnej udalosti vozidla zo dňa 02. decembra 2016 a následne po uzatvorení predmetnej zmluvy s uplynulým dátumom 28. novembra 2016 M. I. toho istého dňa 03. decembra 2016 na rovnakom mieste v rodinnom dome v obci W. I.. XX vypýtanú sumu 10.000 eur za vyššie uvedenú protislužbu aj od Y. G. prevzal,

2/ Y. G.

dňa 03. decembra 2016 v rodinnom dome v obci W. I.. XX, okres X. S., najprv na žiadosť M. I.

tomuto prisľúbil dať peňažnú sumu vo výške 10.000 eur za to, že M. I. mu svojim dosahom vybaví u regionálneho obchodného zástupcu H. K., a. s. I. F. A. S. O., aby táto s jeho osobou v rozpore so svojimi povinnosťami uloženými najmä článkom VIII bod 12 písm. a), d) a článkom X bod 8 pracovnej zmluvy zo dňa 11. marca 2016, článkom II bod 1, článkom IV bod 1 Hodnotového systému zamestnanca H. K., a. s. I. F. A., uzatvorila v mene H. K., a. s. I. F. A. antedatovanú poistnú zmluvu, zakladajúcu poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla k motorovému vozidlu zn. Mitsubishi Pajero, VIN: Z., ev. č. X. a to konkrétne tak, aby dátum uzatvorenia poistnej zmluvy predchádzal poistnej udalosti vozidla zo dňa 02. decembra 2016 a následne po uzatvorení predmetnej zmluvy s uplynulým dátumom 28.11.2016 Y. G. toho istého dňa 03. decembra 2016 na rovnakom mieste v rodinnom dome v obci W. I. č. XX prisľúbenú sumu 10.000 Eur za vyššie uvedenú protislužbu aj M. I. odovzdal.

Za to im boli uložené nasledovné tresty.

Obžalovanému M. I. podľa § 336 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody bol obžalovanému podmiennečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj peňažný trest vo výmere 10.000,- € (desaťtisíc EUR).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Obžalovanému Y. G. podľa § 336 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. § 36 písm. j) , l) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody bol obžalovanému podmiennečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný M. I..

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný namietol, že pre seba ani inú osobu nežiadal ani neprijal úplatok a ani svojím konaním nepôsobil na inú osobu. Žiadny úplatok neprevzal ani inému neposkytol.

Najvyšší súd po zistení, že v posudzovanej veci neprichádza do úvahy postup podľa § 316 Tr. por. na podklade podaného odvolania preskúmal v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd rozhodol na verejnom zasadnutí za splnenia zákonných podmienok § 293 ods. 5 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného M. I., pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti a sám obvinený svojím písomným podaním doručeným najvyššiemu súdu 19. apríla 2018 výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Po splnení prieskumnej povinnosti v uvedenom rozsahu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že odvolanie podala oprávnená osoba v zákonnej lehote avšak podané odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní zákonom predpísaným spôsobom všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto správne vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak k správny skutkový a právny záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akými úvahami sa prvostupňový súd riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov a s týmito sa najvyšší súd stotožnil.

K odvolacím námietkam obžalovaného je potrebné uviesť, že ani sám obžalovaný v podanom odvolaní okrem toho, že len zopakoval svoju obhajobu z predchádzajúcich štádií trestného konania spočívajúcu v tom, že sa konania uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku nedopustil neuviedol navyše žiadne nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by odôvodňovali dôvodné pochybnosti o pravdivosti výpovedí už právoplatne odsúdeného Y. G. a svedkyne S. O. na výpovede ktorých v rozsahu udalostí ktorých bola svedkom nadväzuje aj výpoveď ďalšej svedkyne H. I. a obsah na hlavnom pojednávaní oboznámených listinných dôkazov. Aj najvyšší súd zistil, že nielenže si obžalovaný vo svojich výpovediach protirečil ako na to správne poukázal v napadnutom rozhodnutí prvostupňový súd, ale skôr uvedené dôkazy tvoria tak ucelenú a ničím neprerušovanú reťaz dôkazov, že na ich podklade možno skutočne vyvodiť spoľahlivý záver o vine obžalovaného M. I., že sa za zistených okolností dopustil konania uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Práve z dôvodu získania finančného prospechu bol obžalovaný po objasnení celej situácie ochotný na žiadosť svedkyne H. I., promptne, napriek tomu, že bol deň pracovného voľna pomôcť jej známemu Y. G.. Pretože otázku, ktorú bolo potrebné riešiť nemal v náplni práce on, ale svedkyňa S. O. s ktorou mal dobré vzťahy túto nielenže oslovil, ale aj priviezol na miesto činu z ktorého ju po vybavení vecí aj následne odviezol. Skutočnosť, že tejto nepovedal pravdu o pravej príčine svojho konania dokazuje aj fakt, že nielenže z vyhýbavého správania obžalovaného mala svedkyňa zlý pocit a zmluvu o povinnom zákonnom poistení motorového vozidla vyhotovila len na základe klamlivých sľubov obžalovaného, ale akonáhle zistila, že na zmluvu začali naskakovať viaceré poistné udalosti uvedomila si, že obžalovaným bola oklamaná, využitá a žiadala od neho vysvetlenie. Po neúspešných pokusoch sa jej podarilo s obžalovaným stretnúť, kde mu chcela vrátiť peniaze, ktoré je poskytol ako údajnú pôžičku avšak obžalovaný jej povedal, aby ho do veci nezaťahovala a peniaze mu vráti keď bude ich bude mať. Preto následne celú vec elektronicky oznámila nadriadeným s tým, že poistná zmluva nebola uzavretá správne, s cieľom zabrániť vzniku škodlivého následku a príslušníkom Policajného zboru vyšetrojúcim vec povedala ako to v skutočnosti bolo. Napokon aj už právoplatne odsúdený Y. G. na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku v celom rozsahu priznal, pričom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a vysvetlil, že úplatok v ustálenej výške si vyžiadal práve obžalovaný, zavolaný H. I. ochotný jeho problém vyriešiť, ktorý neskôr prišiel aj so svedkyňou S. O., ktorá s ním predmetnú zmluvu za zistených okolností aj uzavrela. Potvrdil, že úplatok dal na stôl a nie ako vypovedal obžalovaný v prípravnom konaní, že obálku, ktorú mu podával právoplatne odsúdený chytil do ruky, ale mu ju hneď vrátil resp. na hlavnom pojednávaní, že G. tam žiadne peniaze nedával a že obálku tam nevidel a len dohodil poistku S. O. lebo ona sa poistila u neho a on u nej. Skutočnosťou zostáva, že právoplatne odsúdený Y. G. nemal žiaden dôvod priznať sa ku konaniu, z ktorého bol právoplatne odsúdený ak by skutok nespáchal a z jeho spáchania usvedčovať aj obžalovaného, ktorého predtým nepoznal ako ten, že skutok sa stal za okolností a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku a spáchal ho s obžalovaným M. I.. Takýto dôvod napokon orgánom činným v trestnom konaní a súdu v priebehu celého trestného stíhania neuviedol ani sám obžalovaný.

Na podklade takto zisteného skutkového stavu prvostupňový súd konanie obžalovaného M. I. správne právne posúdil ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. pretože obžalovaný priamo pre seba žiadal a prijal úplatok za to, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 328 a za to, že tak urobil.

Správny a zákonný je aj výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený a odvolací súd preto v celom rozsahu odkazuje na podrobné a výstižné úvahy prvostupňového súdu uvedené v odôvodnení

napadnutého rozsudku.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.